

VŠECHNY ŽENY V ČECHÁCH JSOU DÁMY

O fortelný ženský sukni, co se jenom v Čechách narodit umí...

Napsala: HANGELY ANN

VŠECHNY ŽENY V ČECHÁCH JSOU DÁMY

**O fortelný ženský sukni, co se jenom
v Čechách narodit umí...**

Copyright © 2015 Hangely Ann

<http://hangely.blog.cz/>

Ilustrace © Simonetta Šmídová, 2015

Grafická úprava a sazba © Lukáš Vik, 2015

1. vydání © Lukáš Vik, 2015

ISBN ePub formátu: 978-80-7536-051-9 (ePub)

ISBN mobi formátu: 978-80-7536-052-6 (mobi)

ISBN PDF formátu: 978-80-7536-053-3 (PDF)

Konverze do elektronických formátů:

webdesignér Lukáš Vik

<http://www.lukasvik.cz>

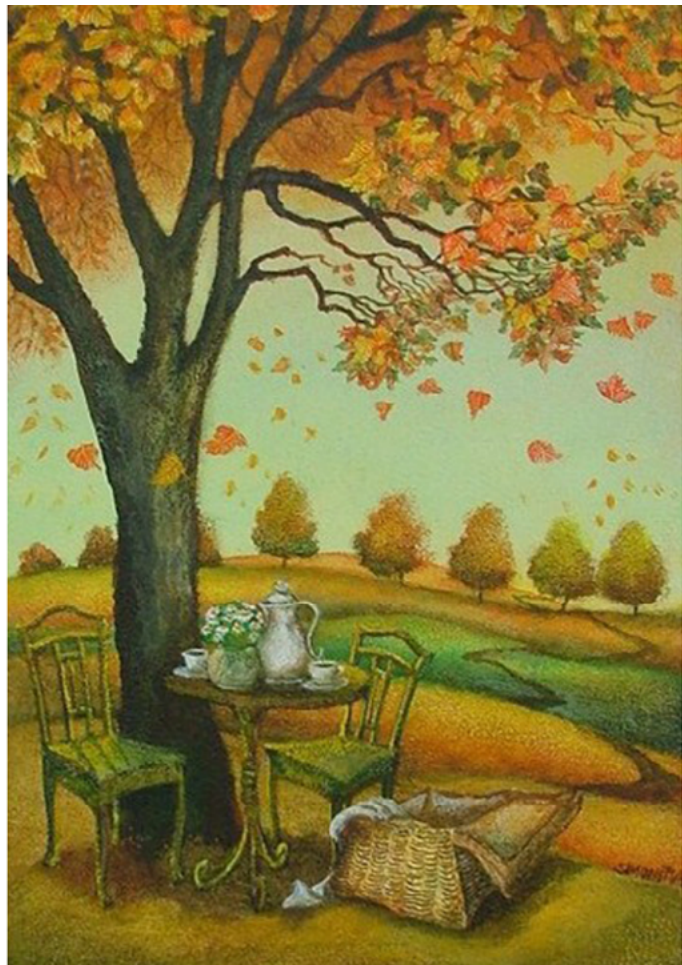
ÚVOD

Již dlouhý, předlouhý čas nosím v sobě nutkavé volání k uskutečnění něčeho, čeho jsem se dříve tak obávala. Jakoby na mě z dávné i nedávné minulosti volaly všechny ženské osůbky, které se statečně praly s nástrahami osudu, byly manželkami, matkami, vychovávaly děti a to vše za naprosto strádajících podmínek, po stránce ekonomického, zdravotního a všelijakého, možného luxusu a zabezpečení, které je pro nás v současné době samozřejmé. Veškeré, myslitelné i nemyslitelné situace, které jim osud, jen tak, jakoby z rozmaru pohazoval do cesty, zvládaly přímo bravurně a řešily s humorem sobě vlastním.

Pokusím se tedy proklestit ten zarostlý chodníček vzpomínek a věřím, že tímto svazečkem, drobnou knížečkou, bude cesta k nim již navždy otevřená.

**Za všechny sedmikrásky spjaté v kytičku
a všechny šťastné stopy dětských střevíčků,
za všechno blaho májového snění,
i prostou krásu dřiny každodenní,
za trávy stvol - i kámen u cesty,
za ptačích zpěvů léky bolesti,
za plachý verš, jež jsi mi vdechl poprvé,
můj dík, má lásko tobě – domove!**

z básnické sbírky Jarmily Hanzálkové

Podzimní siesta, Simonetta 2010

I. část
**DÁMY, KTERÉ UŽ SI UŽÍVAJÍ
NEBESKÉHO RADOVÁNÍ**

Cesta k nám, Simonetta 2006

PRVNÍ KAPITOLA

*

ČESKÁ KOTLINA VONÍ PO PEČENÉM ŠTĚSTÍ

Také jste si toho všimli? Máme nejkrásnější zemi na světě, plnou krás a úkazů nejen přírodních, ale také kulturních. Ale to není to největší tajemství, které způsobí, že při vyslovení slova „DOMOV“ každý český kluk, holka, vědec, umělkyně a veškerá obec cestovatelská, byť by se nacházeli v samém srdci pouště Sahary a na samém okraji ohňové země Patagonie, okamžitě při vzpomínce na domov ucítí vůni českého chleba a jablečného závinu, vonícími vzpomínkami na naprosto unikátní svazeček pevného předuva vztahů, dobrot, opečovávání a to vše spojeno vždy se slovem máma, babička, tetička.

JSME NEJLEPŠÍ NA SVĚTĚ

V této chvíli vyslovím naprosto heretickou myšlenku. Americké manželky a francouzské paničky jsou naprostým slabým odvarem toho, co musela a stále musí s úsměvem zvládat, statečně

překonávat a za pochodu se učit valná většina ženského pokolení v Čechách. Z této příčiny tvrdím a svůj hlas se pokusím touto knížečkou zesílit tak, aby již na vždy bylo jasno, že každá fortelná žena v Čechách je dáma a to slovo dáma má velké a uctivé „D“.

PERLY V RODOKMENECH

Pokusím se prohrábnout vzpomínkami na statečné ženské osůbky, které mě předcházely a jejichž geny mám tak trvale uložené ve své bytosti, že směsice, která se z toho vytvořila, způsobila naprosto originální a zmatečné pochody, kvůli kterým jsem schopná jeden den napéct patnáct chodských koláčů, uvařit sladkokyselou vánoční omáčku, napatlat do zásoby bramborové knedlíky „bosáky“, zatímco si přeříkávám francouzská, anglická a německá slovíčka. Mezitím si zahraji na piano svůj oblíbený koncert D dur od Mozarta, proberu rychlostí blesku s manželem firemní záležitosti, které se týkají naší rodinné firmy, podrchám svět se svými dospělými dcerami a potom upadnu do deprese, sebelítosti, pocitu zmaru a výsledek týdne je naprostý zmatek, který nedává jediný pocit návodu a jistoty.

Jak je možné, že vše funguje, já pracuji, studuji, pes nepošel hlady, rodina je prima a firma se ještě nezhroutila?

Já tvrdím, že je to proto, že naše předchůdkyně – prababičky, babičky, tetičky a maminky byly a jsou prostě obrovské hvězdy a my, současnice a společné souputnice tímto světem a v této době, jsme pouze zdělily jejich skvělé geny a tím pádem nemáme na světě konkurenci.

První posezení s modrým kafáčkem

KÁVA „HODOBÓŽOVÁ“ OD ČESKÝ MÁMY

- Vezmi butélku a natoč do ní čerstvou, studenou vodu, množství asi tak na čtyři hrnčičky, baculaté velikosti
- Butélku vody přelij do nádoby, ve které je možno vodu k varu přinutiti
- Zatímco se voda bude chvilku tvářit, že se jí vaření netýká, ty nemeškej
- Přichystej čtyři modré, kvítečky pomalované hrnky a po lžičce výborné, čerstvě umleté kávičky do nich nasypej
- Vodu zběsile se měnící v horké bublinky nalej velmi pomalu do každého hrnečku
- Nejdříve opatrně napěň kávu na dně, poté po stranách hrnečku dolévej
- Hrnečky s vonícím nápojem postav na malované talířky
- Do malých skleniček nalij likéru, alespoň mandlového, jiný-li neníž-to

- Do mističek čerstvě ušlehané šlehačky nakydej
- Připrav čtyři stejné tácky a všechno to Boží, kávové nadělení na ně postav
- Vedle každého hrnečku dej tu skleničku s likérem, mističku se šlehačkou, malou sklénku studené vody a nezapomeň na lžičku
- Doprostřed stolu postav tu nejkrásnější cukřenku, co máš
- Vedle cukřenky polož pocukrovaný, jablíčkový, horký koláč
- Pozvi ke stolu všechny osoby, které máš ve svém domě

DOBROU CHUŤ